

ՊԱՐԳԵՎ ՎԱՅՈՅՉՈՐԵՑԻ

ԵՐԶԱԿԱՎԻՇԱՏԱԿ ԳԵՎՈՐԳ Զ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ՉՈՐԵՔՉՅԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ ՄՈՍԿՎԱՅՈՒՄ ՈՒՍՏԱՌՈԴ ՄԱՅՐ ԱԹՈՈՒ ՄԱՐԿԱՎԱԳՆԵՐԻՆ

Այս հրապարակմամբ մենք նպատակ չունենք ներկայացնելու Երջանկահիշատակ Գևորգ Զ Կաթողիկոսի գործունեությունը, թե ծամրագույն մի ժամանկահատվածում ինչպես նա իմաստում և խորագետ մի քաղաքականությամբ ոչ միայն կարողացավ Մայր Աթոռող պաշտպանել վերաբար արհավիրքից, այլև աստիճանաբար վերականգնել Ս. Էջմիածնի նախկին դիրքը և իրավունքները: Դարեւ շարունակ մեր երամելի Հայրապետների փափագն ու երազանքն է եղել Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի շուրջ տեսնել հայրենանվեր և եկեղեցանվեր հոգևորականներ, որոնք ըմբռնեին իրենց կատարելիք դերը հանդեպ հայ ժողովորի և Հայ Եկեղեցու:

Այդպես էր մտածում նաև Հոգելուս Գևորգ Զ Կաթողիկոսը: «Ինձ, - ասում էր նա, - անհրաժեշտ են բարձրագույն ուսում ստացած, լավ վարք ու բարքի տեր հոգևորականներ, որպեսզի բարձրացնեն Հայ Եկեղեցու հեղինակությունը»:

1951 թվականին Ս. Էջմիածնի նորաբաց Հոգևոր Ծեմարանը տվեց իր առաջին շրջանավարտները, որոնցից ութեն արդեն սարկավագի կոչում ունեին: Կաթողիկոսը, չբավարարվելով ճրանց՝ Ծեմարանում ստացած կրթությամբ, մտածում էր սարկավագներին ուղարկել արտասահման, այնտեղի աստվածաբանական համալսարաններում ուսումը շարունակելու, որը սակայն զանազան պատճառներով չհաջողվեց, որից հետո ուժ սարկավագներին 1952 թվականի աշնանը ուղարկեց Զագրոսկ՝ Ռուսաց Ուղղափառ Եկեղեցու Հոգևոր Ակադեմիա՝ ուսուերեն սովորելու և կրոնական այլ առարկաների դասախոսություններին ունենալու:

1953 թվականին ուժ սարկավագներոց հիմքը հրաժարվեցին երկորորդ անգամ Ռուսաց Հոգևոր Ակադեմիա վերադառնալ: Մնացինք երեքս: Մենք Հոգևոր Ակադեմիայում սովորելուն զուգընթաց Կաթողիկոսի կարգադրությամբ, որպես ազատ ասպիրանտներ, պետք է շաբաթական երկու անգամ գնայինք Մոսկվա՝ պրոֆեսոր Հովհանքի Կուսիկյանի մոտ հետևելու հայագիտական դասընթացներին: Վեհափառ նամակագրությամբ պարբերաբար կապ էր պահում ուսումնառության մեկնած սաներին հետ: Ուղարկված նամակներուն Լուսարողությունը հոսք իմաստավորված է, ասում էր այն, ինչ որ պետք էր ասվեր՝ գործը հաջող ընթանալու նպատակով, երբեմն քննադատական խիստ ոճով, բայց հայրական սիրով ու գորգուրանքով: Այդ նամակների բովանդակությունը շատ տեսակետներից ուսամելի են և այժմեական, առանձնապես երբ խոսք վերաբերվում է կրոնահայրենասիրական հարցերին, և, բացի դրանց, ուշադրության են արժանի նաև գործնական խորհուրդները, որ մեր ժամանակներում էլ պետք է նկատի առնվեն:

Ներկայացվող նամակներից առաջին ուղղված է բոլոր սարկավագներին: Այդ փոքր ոհիկ նամակը գրված է սքանչելի հայերենով, որը Վեհափառ ամփոփ կերպով հայտնում է իր մոտածումները, թե ինչպիսին պետք է լինի հայ հոգևորականը, և ինչի՞ համար, և ինչ ապատակներ է հետապնդելու նա, որպեսզի իր տեղն ունենա Հայոց Առաքելական Սույր Եկեղեցու:

Վեհափառն իր նամակներն առաքում էր Քաջիկ* սարկավագ Գևորգյանի անունով՝ այսպես (իր սեփական ձեռագրով):

Загорск (Москов. область)
Духовная Академия
Архидиакону Каджику Геворгյан.

Երանելին հատուկ համակրոպյուն էր տածում հանդեպ Քաջիկ սարկավագը, վերջինն էլ ամկեղծ կերպով սիրում էր Հայրապետին՝ որպես հոգևոր հոր, դաստիարակի, խրատատուի և մարդկային բարեմասնությունները օրավոր ավելացնելու քարոզչի:

Երշանկահիշատակ Գևորգ Զ Կաթողիկոսը շտեապ իր սիրելի սամերին թեկուզ և արեդայի կոչումով, որոն իր փափագն էր:

Վերջին անգամ Վեհափառ Հայրապետին Քաջիկը տեսել է Մոսկվայում, «Մոսկվա» հյուրանոցում: Հրավիրված էր Պատրիարք Ալեքսի (Առաջինի) կողմից Ռուսաց Ռողականի անկախության 500-ամյակը նշելու կապակցությամբ: Վեհափառը նախօրոք Լուսահոգի Պատրիարք Ալեքսի Առաջինի դիմապատկերով հատուկ թեկերով նվեր գորգ էր գործել տվել, որը պետք է տրվեր Պատրիարքին հանդիսության ընթացքում: Գորգը դեռ Մայր Աթոռում էր: Քաջիկ սարկավագին հանձնարարվեց շտապ կերպով բերել Մոսկվա և հաճանել Կաթողիկոսին: Այդպես էլ արվեց: Որից հետո Քաջիկը պետք է մեկներ Զագորյակ, սակայն Վեհի չթողեց: «Թող մնա մեզ մոտ, - ասաց նա, - օգտակար կլինի»:

Վեհափառը և նրան ուղեկցող Վահան արքեպիսկոպոս Կոստանդնան ապրում էին հյուրանոցի երկու ընդարձակ սենյակներ ունեցող հարկաբաժնում: Քաջիկ սարկավագին մահճակալ էր պատրաստվում ընդունարանին կից մախամուտքում: Մի խորքով, Քաջիկն իրենց ընկերակցում է Վեց օր: Այդ օրերը Քաջիկ սարկավագի համար լինում են երշանիկ օրեր, որ նրա կողմից երբեք չեն մոռացվի:

Գևորգ Զ-ի մեկնելուց առաջ Քաջիկը հրաժեշտ է տալիս Վեհին՝ Ս. Աշճ առմելով: Վեհափառը, որ մինչ այդ նատած էր բազկաթողին, ոտքի է կանգնում, բարի երթ մաղթում ու համբուրում Քաջիկի ճակատը: Վեհի այդպիսի վարմունքից Քաջիկը շատ է հուզվում և արցունքու աչքերով դուրս է մետվում սենյակից:

Երանաշնորհ Հոգևոր Հոր թաղմանը Քաջիկ սարկավագը ներկա չի եղել, հիվանդանոցում էր Գևորգ Զ Հայրապետին պարուրող հողը թեթև լինի երշանկահիշատակ Հայրապետի շիրմին:

* Հողվածագիրն է (ծմբ. խմբ.)

ՍԱՐԿԱՎԱԳՆԵՐԻՆ ՈՒՂՂՎԱԾ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ

18 Ապրիլի 1952 թ.

Սիրելի սարկաւագներ,

Ստացայ ձեր շնորհաւորական հեռագիրը, գոր եմ. շնորհաւորում եմ փոխադարձաբար: Մաղթում եմ յարուցեալ Փրկչին, որ վառ պահէ ձեր մէջ ազգային և կրօնական ոգին, որով զինուած մեր նախնիքը անձնուիրաբար պայքարել են Ազգի և Հայրենիքի ազատութեան և անկախութեան, ինչպէս և կրօնա-բարոյական վսեմ ու սուրբ գաղափարների համար և մարտիրոսացել են. սակայն անմահացել են և ցայսօր ապահովել ու անմահացրել են Հայի ֆիզիկական գոյութիւնը: Ազգի ապրելու ճամբան մեր նախնեաց բռնած ուղին է, որով ընթանում են այսօր ի ծագս աշխարհի ցրուած ժողովուրդները, որի համար նաև պայքարում է այսօր ողջ մարդկութիւնը: Այդ ուղին ձեր և բոլոր հոգեւորականների ուստի ուղին է. հաւատարիմ մնացէք ձեր ուստին և ընթացէք ձեր նախնեաց շատով: Դժուարին է այդ ուղին, սակայն հանգիստ խիճ կունենաք, գաղափարական կեանքով կապրէք և հարգանք ու փառք կը վայելէք:

Ես միսիթարուեցայ և հոգու հանգստութիւն ստացայ, երբ հաղորդեցին ինձ պրօֆ. Յ. Կուսիկեանի դրական գնահատականը ձեր և ձեր պատրաստութեան մասին և նորա ենթադրական կարծիքը ձեր խոստումնալից ապագայի մասին: Յոյս ունիմ, որ շուտով գամ և անձամբ տեսնեմ ձեզ ու աւելի միսիթարուած վերադառնամ: Մնաք հաղաղութեամբ:

Հայրական սիրով և Օրինութեամբ՝

Գեորգ Կաթողիկոս

*

* *

20 Փետրուարի 1953 թ.

Սիրելի սարկաւագներ,

Մեծ հաճոյքով լսեցի Ռուսաց Հոգեւոր Շեմարանի ներկայ Վարչութեան գովասանքը ձեր կենցաղի և կրթական յառաջադիմութեան մասին: Չատ գոր եմ, որ ձեզ այնպէս էք պահում, որ անցեալում կազմուած յոյի կարծիքը՝ սարկաւագների և՝ այդ հետեւանքով՝ նաև մեր Հոգեւոր Շեմարանի և վանքի մասին՝ պիտի փոխուի և նոր լաւագոյն կարծիք կազմուի, որ մերձաւոր կամ հեռաւոր ապագայում, անշուշտ կարող է ծառայել սարկաւագների շաբերին: Ներկայ Վարչութիւնը գգտում է, որ դոք նեմարանում ձեռք բերեք ուսուաց լեզուի հմտութիւն՝ համարելով այն իրենց համար պատուաբեր գործ և որ ճշտի համապատասխանում է ձեր շահերին: Պաշտօնական հաւատարիեցում է տրուած Մեզ, որ եթէ ներկայ ժամանակի պայմանները չներեն թոյլատրել ձեզ առժամապէս Արտօսահման երթալու մասնագիտական պատրաստութիւն ձեռք բերելու համար՝ յայն դէպս հնարաւորութիւն կը տրուի ձեզ այստեղ պաշտօնական ճամրով գիտական պատրաստութիւն ձեռք

բերելու, որի համար անհրաժեշտ է սակայն ուսաց լեզուի բաւարար գիտութիւն: Առաջմն դուք միայն իմացէք՝ եւ այսքան միայն:

Տէր Խաչատոր քահանայի միջոցով խնդրել էինք Պրօֆ. Ցովսէփի Կուսիկեանին, որ իր խստման համաձայն, փետրուարի 15-ից սկսէր իւր գիտական պարապունքները ձեզ հետ եւ այլ՛ երեքիդ միասին: Պատասխան ունիմ, որ համաձայն է. ուստի եւ միամիտ եմ, որ այդ կարեւոր գործն էլ կազմակերպուած է: Այդ մասին՝ և ընդհանրապէս ձեր մասին՝ թէ կրթական եւ թէ կենցաղային տեսակետով, երթան-երթեմն գրութիւններ ուղարկեցէք Մեզ ի միամտութիւն: Պրօֆ-ի վարձատրութեան մասին հաղորդուած է Մեզ Տէր Խաչատորի միջոցով. ճշանակուած է ժամը հարիւր բուրի: Որքան Մեզ յայտնի է, Նա պարապելու է ամեն շարաթ եւ շարաթական երկու ժամ: Պրօֆ-ը իր պարապունքների եւ վարձատրութեան մասին պիտի յայտնէ նաև ձեզ, որ ճշտութեամբ կը հաղորդէք իհաճ, որպէսզի ես եւս իմ պարտքը ճշտութեամբ կատարեմ:

Մաղթում ենք ձեզ առողջութիւն եւ յաջողութիւն ձեր պարապունքներին:

Հայրական սիրով եւ Հայրապետական Օրինութեամբ՝

Գեղրգ Կաթողիկոս

*
* *

3 Մայիսի 1953 թ.

Սիրելի սարկաւագներ,

Ստացել ենք ձեր երկու նամակները եւ իրազեկ ենք այնուեղ շնչտուած ձեր տեսչալի ցանկութեան ամառը երեք ամիս, մնալ Մուսկուայում եւ աշխատել Պրօֆ. Կուսիկեանի ղեկավարութեամբ: Ուրախ ենք, տեսմելով, որ դուք գիտութեան ուշիս վերա էք ըմկել եւ գիտութեան քաղցր համը ճաշակել սկսել, որ Մենք միայն ողջունել կարող ենք եւ ըստ ամենայնի հնարատը եւ կարեւոր աջակցութիւն ցոյց տալ ձեր ցանկութեան իրացման: Սակայն պայմանով, որ ձեր կեանք զուսպ լինի եւ ձեր կենցաղը համեստ: Այս մասին Մենք գրել ենք Տէր Խաչատորին կարեւոր աշխատանքներ կատարել եւ նետագրով հաղորդել Մեզ Բնետեանքի մասին: Մեր պահանջների նպատակն է միայն, որ դուք տոկուն եւ յանուն գաղափարի պայքարող լինեք մեր նախնեաց նման, որպէսզի ապրէք եւ ապրեցնեք ձեզ հետ նաև Հայ ժողովուրդը: Այս տեսակետով տեսմում ենք ձեր մէջ, այս երկու տարուայ ընթացքում, մեծ յառաջադիմութիւն, որ որոշակի արտալայտուած է ձեր վերջին գրութեան մէջ: Այս գրութեան հետ Մենք համապատասխան գրութիւններ ուղարկել ենք Պրօֆեսորին եւ Տէր Խաչատորին:

Գորունակութեան գրութիւններ կուղարկուն եւ Սրբազն Պատրիարքին եւ Հոգևոր Ծեմարանի Վարչութեան. Դուք ես չմոռանաք բանաւոր շնորհակալութիւն յայտնել Հոգեւոր Ծեմարանի Վարչութեան եւ Աերկայանալ Սրբազն Պատրիարքին, աշն առնել, հրաժեշտ տալ եւ շնորհակալութիւն յայտնել:

Հայրական ողջունի եւ Հայրապետական Օրինութեամբ՝

Գեղրգ Կաթողիկոս